

ROMÂNIA

TRIBUNALUL COVASNA
SECȚIA CIVILĂ

Dosar nr./119/2024

*Completul de fond specializat în soluționarea cauzelor
în materia contencios administrativ și fiscal*

ÎNCHIERE

Ședința publică din data de 18 octombrie 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

GREFIER:

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii C.O.-K., T.A. în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE (D.G.R.F.P.....), având ca obiect „calcul drepturi salariale”.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru pârâtă, consilier juridic, Moraru Ramona, potrivit delegație nr. 4675/18.10.2024, pe care o depune la dosar, lipsă fiind reclamații.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință prin care s-au evidențiat părțile, obiectul litigiului, stadiul procesual și modul de îndeplinire a procedurii de citare,

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța acordă cuvântul asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 2 alin 1 și 2 din O.U.G nr. 62/2024 pentru a se pronunța asupra chestiunii de drept cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 1 din O.U.G nr. 115/2023 privind unele măsuri bugetare în domeniul cheltuieli publice pentru consolidarea fiscală combaterea evaziunii fiscale raportat la dispozițiile art. 3 punct. III, V și VI din Ordonanța nr. 128/20.02.2024 publicată în M.O. în data de 29.12.2023, cât și asupra suspendării soluționării cauzei până când va fi soluționată de Î.C.C.J. în cazul în care va fi sesizată.

Având cuvântul, reprezentantul convențional al părții pârâte apreciază oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunea de drept ridicată și implicit suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea unei hotărâri de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Față de concluziile astfel cum au fost formulate, instanța rămâne în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin 1 din O.U.G. nr. 62/2024: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice - , care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impiezeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.*

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 159 Cod procedură civilă.

Astfel, Tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, respectiv *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesară potrivit art. 519 Cod procedură civilă, întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidentă că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept ce face obiectul prezentei cauze.

2. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată la data de 10 mai 2024, sub nr. dosar .../119/2024 a Tribunalului Covasna, reclamantii C.O.-K., T.A. în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE (D.G.R.F.P.), au solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să se dispună:

- Obligarea pârâtei la emiterea unor decizii de stabilire a drepturilor salariale, pe numele reclamanților prin care cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor

de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară, începând cu data de 01.01.2024 și în continuare, având în vedere majorarea/creșterea salarială de 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023 conform art. 1 alin 1 din OUG nr. 115/2023, privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene;

- Obligarea pârâtei la recalcularea și plata tuturor drepturilor salariale reprezentând diferența dintre drepturile salariale care să includă majorarea de 5% a salariului de bază, față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023 și drepturile salariale achitate efectiv, de la 01.01.2024 și în continuare și pentru viitor;
- Obligarea pârâtei la plata diferențelor salariale reprezentând diferența dintre drepturile acordate efectiv și cele care s-ar fi cuvenit prin majorarea salarială de 5%, începând cu data de 01.01.2024 și până la data punerii în plată, actualizate cu indicii de inflație, precum și plata dobânzii legale calculate pe zi, până la data plății efective;

În motivare reclamanții au arătat următoarele:

În fapt, reclamanții au arătat că sunt funcționari publici, C.O.-K. – inspector clasa I grad profesional superior gradația 4 la Serviciul resurse umane din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice, având un salariu de bază de 11366 lei, conform Deciziei nr. 6598 din data de 13.10.2023 emisă de către D.G.R.F.P., T.A. – inspector clasa I grad profesional superior gradația 5 la Serviciul financiar buget și salarizare din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice, având un salariu de bază de 11650 lei, conform Deciziei nr. 3644 din data de 13.10.2023 emisă de către D.G.R.F.P.

S-a arătat că, printr-o interpretare în vădită contradicție cu spiritul legii prin art. 1 alin. 7 din O.U.G. nr.115/2023, reclamanții au fost privați de majorarea/creșterea salarială reglementată prin art. 1 alin 1 din OUG 115/2023, pârâta considerând în mod eronat că nu se aplică dispozițiile legate invocate în susținerea acțiunii, întrucât reclamanții au beneficiat în anul 2023 de majorarea salarială reglementată de OUG nr. 81/2023 și nu a emis acte administrative de majorare a drepturilor salariale cu procentul de 5%.

Se apreciază că prevederile art. 1 alin. 7 din OUG nr. 115/2023 nu sunt aplicabile reclamanților din acest dosar, întrucât prin OUG nr. 81/2023, reclamanții au beneficiat de egalizarea salariului de bază la nivel maxim în cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale de funcții bugetare, stabilit prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, astfel încât să se includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, și nicidecum la o majorare/creștere salarială. Nu trebuie confundată noțiunea de majorare salarială de 5% la care se referă OUG nr. 115/2023 cu noțiunea de egalizare reglementată de dispozițiile OUG nr. 81/2023, având în vedere că ipotezele normative sunt diferite.

Dreptul de egalizare reglementat de OUG nr. 81/2023 presupune obligația autorității publice la recalcularea salariilor (corectarea drepturilor salariale în raport cu drepturi salariale câștigate prin hotărâri judecătorești) și plata eventualelor diferențe salariale, în timp ce prin OUG nr. 115/2023, legiuitorul a stabilit o majorare în procent de 5% la salariul de bază.

Astfel, în Monitorul Oficial nr. 904/2023 a fost publicată OUG nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Potrivit prevederilor art. XI din acest act normativ: (1) Având în vedere prevederile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se elimină inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salariat existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

(2) În înțelesul alin. (1), prin sistemul finanțelor publice se înțelege Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acestora și Autoritatea Vamală Română.”

Art. 9 din Legea 153/2017 prevede: „Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare, sporurile și alte drepturi salariale specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții bugetare, pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integrat din venituri proprii, precum și pentru funcțiile de demnitate publică, sunt prevăzute în anexele nr. I- IX”.

Iar art. 6 din același act normativ: „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (V), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;

d) principiul importanței sociale a muncii, în sensul că salarizarea personalului din sectorul bugetar se realizează în raport cu responsabilitatea, complexitatea, riscurile activității și nivelul studiilor;

e) principiul stimulării personalului din sectorul bugetar, în contextul recunoașterii și recompensării performanțelor profesionale obținute, pe baza criteriilor stabilite potrivit legii și regulamente lor proprii;

f) principiul ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate;

2) principiul transparenței mecanismului de stabilire a drepturilor salariale, în sensul asigurării predictibilității salariale pentru personalul din sectorul bugetar;

h) principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii;

i) principiul publicității în sensul transparenței veniturilor de natura salariată, precum și a altor drepturi în bani și/sau în natură pentru toate funcțiile din sectorul bugetar”.

Așadar, se apreciază, că prin actul normativ menționat (OUG nr.81/2023) s-a prevăzut eliminarea înecățărilor, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial existente la data intrării în vigoare a în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești, urmând a fi emise metodologii și criterii cu respectarea principiilor și a sistemului ierarhizării funcțiilor publice, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017.

Actul normativ nu a avut drept scop acordarea unor majorări salariale, ci a urmărit aplicarea principiilor legii unice de salarizare și stoparea numeroaselor litigii aflate pe rolul instanțelor de judecată prin care se reclama stabilirea eronată a drepturilor salariale cuvenite personalului din cadrul Ministerului Finanțelor.

Întrucât legislația în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice a generat interpretări diferite în sistemul finanțelor publice, pentru unele drepturi salariale ale personalului din cadrul acestuia, au fost promovate acțiuni în justiție care, în foarte mare parte, au fost soluționate în favoarea reclamanților.

Aceste aspecte rezultă cu claritate și din Nota de fundamentare la OUG nr. 81/2023 din care rezultă că „la elaborarea dispozițiilor ce alcătuiesc art. XI din proiectul de act normativ au fost avute în vedere și respectate ca atare, principiile asumate și consacrate în art. 6 din Legea cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, și în special ale cele de la lit. c) și f) respectiv principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare

egală, și cel al ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate”.

Având în vedere prevederile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a propus prin derogare de la prevederile art. 9 din același act normativ, să se elimine inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salarial existente la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

În raport de aceste aspecte la nivelul Ministerului Finanțelor a fost identificată ca direcție de acțiune elaborarea unui proiect de ordonanță de urgență a Guvernului pentru eliminarea discrepanțelor salariale și egalizarea salariilor la nivelul maxim în plată luând în calcul sentințele Judecătorești obținute de angajații din cadrul structurilor subordonate Ministerului Finanțelor, context în care a fost aprobată OUG nr. 81/2023.

În baza acestor reglementări, prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 2700/06.10.2023 a fost aprobată Metodologia și criteriile care stau la baza stabilirii drepturilor salariale cu luarea în considerare a hotărârilor judecătorești existente pentru personalul din cadrul sistemului finanțelor publice în vederea eliminării inechităților, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial.

Ca urmare a centralizării și analizării tuturor informațiilor existente la nivelul Ministerului Finanțelor a fost aprobat de către conducerea ministerului Raportul nr. 856591/10.10.2023 privind stabilirea procentului unic, pe criteriul nivel maxim, utilizat la stabilirea salariilor de bază pentru personalul din cadrul sistemului finanțelor publice în vederea eliminării inechităților, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial existente în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești, fiind stabilit astfel procentul unic, pe criteriul nivel maxim care va fi aplicat cuantumului brut al salariilor de bază de care beneficiază, de la data de 06.10.2023, personalul din sistemul finanțelor publice pentru fiecare categorie de funcție, pe grade, grade profesionale, trepte și gradații ca fiind de 23.6 %.

Așadar, la data de 06.10.2023 prin intrarea în vigoare a OUG nr. 81/2023 a fost creat cadrul legal pentru egalizarea salariului de bază al reclamanților cu salariile de bază la nivel maxim aflate în plată pentru condiții similare/echivalente de încadrare cu funcționarii publici din cadrul sistemului finanțelor publice, ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești, drepturi care nu pot fi incluse în noțiunea de creștere salarială, indiferent de cauza ei.

Alinierea unor venituri salariale la nivel „maxim în plată” nu reprezintă o majorare salarială propriu-zisă, ci o punere în executare a obligației oricărui angajator de a respecta unul dintre principiile sistemului de salarizare, și-anume principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

Consideră faptul că neacordarea majorărilor salariale prevăzute de OUG nr. 115/2023 reprezintă o încălcare a art. 41 alin. 2, art. 53 din Constituția României, republicată, art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 7 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 alin. 3 și 4 din Codul Muncii și art. 41 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În ceea ce privește obligarea părții la actualizarea sumelor cu rata inflației, respectiv plata dobânzii legale, în conformitate cu art. 1531 Cod Civil, pentru repararea prejudiciului suferit, creditorul are dreptul la daune interese constând atât în actualizarea sumei executate cu rata inflației *damnum emergens* (pierdere efectivă), cât și în dobânda legală *lucrum cessans* (beneficiul nerealizat). În privința despăgubirilor solicitate, se învederează faptul că art. 1385 Cod civil instituie principiul reparării integrale a prejudiciului (despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat și câștigul pe care în condiții obișnuite el ar fi putut să îl realizeze și de care a fost lipsit/, ceea ce înseamnă că se impune repararea ambelor elemente constitutive ale pagubei, anume *damnum emergens* și *lucrum cessans*, care corespund celor două categorii de pretenții formulate de reclamantă - actualizarea cu indicele de inflație și dobânda legală.

Pentru repararea prejudiciilor suferite ca urmare a neachitării diferențelor salariale la scadențele acestora, reclamantii au dreptul la daune-interese constând atât în actualizarea sumei

executate cu rata inflației *damnum emergens* (pierderea efectivă), cât și în dobânda legală, lucruri cessans (beneficiul nerealizat).

Întrucât natura juridică a dobânzii este diferită de natura juridică a actualizării obligației cu rata inflației, prima reprezentând o sancțiune sub forma daunelor moratorii pentru neexecutarea obligației de plată, iar a doua reprezentând valoarea reală a obligației bănești la data efectuării plății, respectiv daune compensatorii, este admisibil cumulul acestora neputându-se, deci, vorbi despre o dublă reparație care să reprezinte o îmbogățire fără justă cauză a creditorului.

Prin urmare, este legal cumulul actualizării sumei executate cu dobânda legală deoarece numai prin această modalitate se asigură respectarea principiului reparării integrale a prejudiciului prevăzut de art. 1531 Cod civil.

Modalitatea de angajare a creditelor bugetare vizează etapa executării prezentei hotărâri și nu condiționează dreptul reclamantelor de a obține repararea prejudiciilor suferite ca urmare a neplății drepturilor salariale la scadență.

În acest context, indicele de inflație este un reper matematic aferent fenomenelor economiei de piață, prin intermediul căruia se măsoară gradul de depreciere a valorii banilor aflați în circulație, bani pentru care se va păstra astfel aceeași putere de cumpărare. Pe de altă parte, dobânda legală reprezintă câștigul, beneficiul realizabil de creditor prin reinvestirea sumelor ce i se cuveneau la un moment dat.

În conformitate cu art. 223 raportat la art. 411 pct. 2 Cod procedură civilă reclamantii au solicitat judecarea cauzei și în lipsa lor.

În drept au fost invocate art. 1 alin. 1 din OUG nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscale-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, O.U.G. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prevederile art. 6 lit. b și c din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

În probațiune, s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 17.06.2024, pârața DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală având în vedere prevederile alin. (7) ale art. 1 din O.U.G. nr. 127/2023, precum și faptul că întreg personalul din cadrul DGRFP și unității subordonate a beneficiat, începând cu data de 06.10.2023, de majorarea salariilor de bază prin aplicarea OUG nr. 81/2023, în mod corect, nivelul salariilor de bază pentru personalul din cadrul DGRFP și unități subordonate s-a menținut începând cu data de 1 ianuarie 2024, la nivelul stabilit pentru luna decembrie 2023 astfel cum prevede legea.

Potrivit prevederilor art. 13 din Legea-cadru nr. 153/2023 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, indemnizațiilor persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică de stabilesc prin înmulțirea coeficientului de ierarhizare prevăzut în anexele la lege cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 s-a reglementat nivel de salarizare aferent anului 2024 doar pentru o categorie de funcții de demnitate publică, ceea ce presupune că pentru celelalte categorii nu există reglementare specială cu privire la nivelul de salarizare pentru acest an.

În anul 2023, prin acte administrative emise de ordonatorii de credite ai autorităților și instituțiilor din sistemul de justiție au fost majorate drepturile salariale ale personalului din cadrul acestui sistem, în medie cu 25%.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative drepturile salariale ale personalului din Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acestora și Autoritatea Vamală Română au fost

majorate pentru a se elimina inechitățile, discriminările și/sau discrepanțele de ordin salarial existente în sistemul finanțelor publice ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

Legislația incidentă privind stabilirea drepturilor salariale ale reclamantelor a fost corect aplicată aspect care se poate lesne observa din lectura deciziilor emise de DGRFP privind stabilirea salariilor de bază brute pentru reclamantele: C.O. - K. și T.A., prin aplicarea la salariul de bază brut avut a procentului unic-pe criteriu maxim-de 23,6 % potrivit următoarelor prevederi legate:

I. Art. XI din OUG nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și a

II. Metodologiei și criteriilor care stau la baza stabilirii drepturilor salariale cu luarea în considerare a hotărârilor judecătorești existente pentru personalul din cadrul sistemului finanțelor publice în vederea eliminării inechităților, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 2700/2023, și anume:

- Decizia DGRFP nr. 3598/13.10.2023 privind stabilirea salariului de bază al doamnei C.O. - K. -prin aplicarea la salariul de baza brut avut a procentului unic - pe criteriu maxim - de 23,6 %.

- Decizia DGRFP nr. 3644/13.10.2023 privind stabilirea salariului de bază al doamnei T.A. - prin aplicarea la salariul de bază brut avut a procentului unic - pe criteriu maxim - de 23,6 %. Așadar, față de cele de mai sus s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În drept. au fost invocate prevederile art. 411 alin. 2 pct. 2, art. 205 C. proc. civ., Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, art. 12 alin. 2 din Legea cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, art. I, alin. 7) din OUG nr. 127/2023.

3. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Tribunalul constată că pârâta a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, fără însă a face aprecieri cu privire la modul de dezlegare a problemei de drept, însă se poate ține seama de argumentația exprimată prin cererea de chemare în judecată și prin întâmpinare.

4. Punctul de vedere al completului de judecată

Instanța are în vedere că prin cererea introductivă se solicită de către părțile reclamante obligarea pârâtei la acordarea majorării salariale de 5% în baza art. 1, alin 1 din O.U.G. nr. 115/2023, raportat la art. 12 din Legea-cadru nr. 153/2017.

Reține că, față de întâmpinarea formulată de către partea pârâtă, reclamantele au arătat că apărarea părții pârâte s-a întemeiat pe două acte normative cu concluzii diferite în sensul că. O.U.G. nr. 15/2023 se referă la o majorare, iar actul normativ față de care a făcut vorbire partea pârâtă s-ar referi la o egalizare pentru a se elimina orice eliminării inechităților, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial a funcționarilor publici din cadrul A.N.A.F.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Modalitatea de aplicare a majorării salariale de 5% prevăzută de art. 1 alin 1 din O.U.G. nr. 115/2023 în situația funcționarilor publici din cadrul A.N.A.F. care având drepturile salariale la nivel maxim pentru funcția, gradul, treapta și gradația pe care o ocupau înainte de intrare în vigoare a dispozițiilor art. XI din O.U.G. nr. 81/2023 (act normativ care nu prevede o majorare, ci o procedură de egalizare a drepturilor salariale) și care nu au beneficiat de nicio egalizare/majorare, mai sunt beneficiari ai acestui drept?

Modalitatea de aplicare a majorării salariale de 5% prevăzută de art. 1 alin 1 din O.U.G. nr. 115/2023 în situația funcționarilor publici din cadrul A.N.A.F. care având drepturile salariale la nivel maxim pentru funcția, gradul, treapta și gradația pe care o ocupă în raport de dispozițiile art. 1, pct. 1 alin 7 din O.U.G. 127/2023.

În temeiul art. 2 alin 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin 2 Cod procedură civilă, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheiere se va aduce la cunoștința conducerii Secției Civile din cadrul Tribunalului Covasna și se va transmite, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Modalitatea de aplicare a majorării salariale de 5% prevăzută de art. 1 alin 1 din O.U.G. nr. 115/2023 în situația funcționarilor publici din cadrul A.N.A.F. care având drepturile salariale la nivel maxim pentru funcția, gradul, treapta și gradația pe care o ocupau înainte de intrare în vigoare a dispozițiilor art. XI din O.U.G. nr. 81/2023 (act normativ care nu prevede o majorare, ci o procedură de egalizare a drepturilor salariale) și care nu au beneficiat de nicio egalizare majorare, mai sunt beneficiari ai acestui drept?

Modalitatea de aplicare a majorării salariale de 5% prevăzută de art. 1 alin 1 din O.U.G. nr. 115/2023 în situația funcționarilor publici din cadrul A.N.A.F. care având drepturile salariale la nivel maxim pentru funcția, gradul, treapta și gradația pe care o ocupă în raport de dispozițiile art. I, pct. 1 alin 7 din O.U.G. 127/2023.

Înaintează prezenta încheiere către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Prezenta încheiere se aduce la cunoștința conducerii Secției Civile din cadrul Tribunalului Covasna și se transmite, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

Suspendă judecarea prezentei cauze până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept ce formează obiectul acestei sesizări.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Cererea de recurs se va depune la Tribunalul Covasna.

Pronunțată la data de 18.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE

GREFIER

